

[Peter Brixtofte]

Det betyder også, at vi desværre ikke til næste år, men på lang sigt vil få en faldende arbejdsløshed, færre udbetalinger til dagpenge og færre udgifter til kontanthjælp, og vi vil automatisk få flere indtægter som følge af, at omsætningen bliver større. Kan vi få en positiv udvikling i gang med en pæn økonomisk vækst, vil det automatisk føre til, at underskuddet bliver mindre, og måske kan det have så positive virkninger, at det i sig selv er nok til at forvandle underskuddet til et overskud. Men samtidig hermed skal vi naturligvis se kritisk på de offentlige udgifter, og i Venstre har vi et særdeles kritisk øje til bureaukratiet i administrationen, hvor vi mener, det er realistisk, at man kan halvere administrationen i løbet af en 10-årig periode på grund af de mange muligheder, der er for moderne kontorteknologi og bedre arbejdsmetoder.

Den anden vej, vi vil pege på, er, at man skal omlægge de offentlige udgifter. Det er vigtigt, at man gør tingene anderledes, og det er vigtigt med nytænkning. Forleden var der en rapport fra Fyns Amt, der viste, at det fynske hospitalsvæsen blev billigere, samtidig med at man kunne klare flere operationer. Man kunne altså gøre tingene billigere, samtidig med at man kunne klare flere indgreb; det vil sige, man kunne gøre det bedre for færre penge. Der er masser af områder inden for det offentlige, hvor man kan gøre tingene bedre for færre penge, og det vil selvfølgelig være det bedste.

Man skal derudover se på, hvordan man finansierer vore offentlige udgifter, og Venstre er meget opsat på en dagpengereform, hvor vi i højere grad lader arbejdsmarkedets parter betale dagpengefinansieringen og finansieringen af andre sociale udgifter. Man kan så overføre midler til statshusholdningen, således at man enten kan nedbringe underskuddet eller sænke skatterne som følge af, at arbejdsmarkedets parter betaler noget mere til disse forsikrings-systemer, så også på den måde kan man komme igennem med en nedbringelse af underskuddet.

Kort fortalt ønsker vi økonomisk vækst. Vi ønsker at nedbringe og omlægge de offentlige udgifter, og hvis man kan gøre det, vil det være muligt over en årrække at forvandle underskuddet til et overskud, og så vil vi stille og roligt gnave gælden af og komme af med de uheldige fordelingspolitiske virkninger.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Peter Brixtofte gentog ikke overraskende det synspunkt, som både ministeren og den konservative ordfører havde gjort gældende om de fremtidige planer.

Jeg beder igen – og denne gang hr. Peter Brixtofte – om at få forklaret det realistiske i planen. Hr. Peter Brixtofte gav det bud, at vi over de næste 10 år skal halvere den offentlige administration. Jeg må minde om, at om 10 år vil den offentlige administration målt i forhold til i dag koste ca. 60 mia. kr. om året; det vil sige, at vi om 10 år vil have opnået en akkumuleret årlig besparelse på 30 mia. kr. Det er om 10 år, vi vil være i den situation! Men alene den årlige renteudgift på statsgælden er i dag på 60 mia. kr.; om 10 år vil den måske være på 100 mia. kr. eller noget i den stil; det vil sige, at med den offentlige besparelse, som hr. Peter Brixtofte taler om, vil vi overhovedet ikke være i stand til at afdrage noget på gælden, vi vil ikke være i stand til andet end at betale en brøkdel af renteudgiften på statsgælden, og jeg må igen minde om, at den stigning i samfundsøkonomien, som hr. Peter Brixtofte appellerer om, skal være en firedobling – firedobling! – af aktivitetsvæksten i samfundet. Jeg mener, at det eneste tidspunkt i dansk historie, hvor noget sådant har været muligt, var i det såkaldt skattefri år, 1969, hvor BNP steg med 6,7 pct.

Vi skal i 1992 op på en BNP-stigning på mindst 6 pct., ikke for at kunne afdrage på gælden, men bare for at få gælden ned på samme niveau som f.eks. i 1989, men vi kan vælge at måle niveauet ud fra et hvilket som helst andet årstal.

Derfor spørger jeg igen: Er denne eksplosive vækst realistisk? Hvilke lovforslag vil blive fremsat derom? Hvilke initiativer vil regeringen tage, der skal firedoble væksten i samfundet?

Jes Lunde (SF):

SF er enig i, at det er et stort problem, at vi har en så voldsom statsgæld, der giver nogle fordelingspolitiske virkninger, som er ubehagelige. Det betyder for at sige det groft, at fremtidens skatteydere skal betale de skatter, som ikke bliver betalt i dag, og hvis Fremskridtspartiet var villigt til at anlægge den synsvinkel på sagen, kunne det da være, vi kunne mødes om det.